

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-91(3)/13/JS

Warszawa, 18 grudnia 2013 r.

DECYZJA DIH-1/ 80 /2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 t.j.), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) oraz art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy MARCPOL S.A. z siedzibą w Łomiankach, od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 25 października 2013 r. (nr akt sprawy: PO.830.173.2013.KP, Ż.8361.170.2013), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu dwudziestu czterech partii wędlin oferowanych w miejscu sprzedaży bez opakowań, nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na niewłaściwe oznakowanie, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 5-6 września 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie – zwanego dalej również „*Mazowieckim WIIH*” – w sklepie Marcpol przy ul. Polnej 1b w Józefowie, należącym do przedsiębiorcy – MARCPOL S.A. z siedzibą w Łomiankach, zwanego dalej również „*stroną*” – stwierdzono w obrocie handlowym dwadzieścia cztery partie wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań o wartości 951,84 zł, tj.:

- kielbasa jałowcowa w ilości 1,3 kg, w cenie 28,99 zł/kg o wartości 37,69 zł;
- kielbasa toruńska w ilości 2,0 kg, w cenie 17,15 zł/kg o wartości 34,30 zł;
- kielbasa podwawelska w ilości 0,8 kg, w cenie 15,99 zł/kg o wartości 12,79 zł;
- kielbasa swojska w ilości 1,1 kg, w cenie 15,99 zł/kg o wartości 17,59 zł;
- kielbasa staropolska w ilości 5,8 kg, w cenie 11,99 zł/kg o wartości 69,54 zł;
- kielbasa węgierska w ilości 3,0 kg, w cenie 30,99 zł/kg o wartości 92,97 zł;
- kielbasa krucha pieczona w ilości 2,0 kg, w cenie 24,15 zł/kg o wartości 48,30 zł;
- kielbasa głogowska w ilości 1,0 kg, w cenie 28,99 zł/kg o wartości 28,99 zł;

- kabanosy peperoni w ilości 1,0 kg, w cenie 32,99 zł/kg o wartości 32,99 zł;
- kabanosy Krakus w ilości 0,5 kg, w cenie 52,99 zł/kg o wartości 26,50 zł;
- kielbasa klasztorna w ilości 2,0 kg, w cenie 29,15 zł/kg o wartości 58,30 zł;
- kielbasa z domowej wędzarni w ilości 1,0 kg, w cenie 33,99 zł/kg o wartości 33,99 zł;
- kielbasa śląska w ilości 0,6 kg, w cenie 15,99 zł/kg o wartości 9,59 zł;
- kielbasa leśniczego w ilości 2,8 kg, w cenie 10,35 zł/kg o wartości 28,98 zł;
- kielbasa biwakowa w ilości 3,2 kg, w cenie 10,95 zł/kg o wartości 35,04 zł;
- kielbasa podwawelska w ilości 2,1 kg, w cenie 9,89 zł/kg o wartości 20,77 zł;
- kielbasa głogowska w ilości 1,5 kg, w cenie 13,59 zł/kg o wartości 20,39 zł;
- kielbasa wiejska w ilości 2,2 kg, w cenie 16,25 zł/kg o wartości 35,75 zł;
- kielbasa wiejska pieczona w ilości 2,0 kg, w cenie 16,99 zł/kg o wartości 39,98 zł;
- kielbasa brodzka w ilości 2,17 kg, w cenie 26,25 zł/kg o wartości 56,96 zł;
- kabanosy argentyńskie w ilości 1,0 kg, w cenie 59,99 zł/kg o wartości 59,99 zł;
- kabanosy francuskie w ilości 0,8 kg, w cenie 59,99 zł/kg o wartości 47,99 zł;
- kabanosy włoskie w ilości 0,4 kg, w cenie 59,99 zł/kg o wartości 24,00 zł;
- kielbasa wiejska tradycyjna w ilości 3,0 kg, w cenie 28,15 zł/kg o wartości 84,45 zł;

zwanych dalej „wędlinami”, nieodpowiadających jakości handlowej, z uwagi na brak na wywieszkach dotyczących danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, wykazu składników i brak lub uwidocznienie niepełnej nazwy producenta, co naruszało wymagania określone w § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie *znakowania środków spożywczych* (Dz. U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 5-6 września 2013 r. (nr akt: Ż.8361.170.2013).

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, Mazowiecki WIIH, pismem z dnia 27 września 2013 r. zawiadomił przedsiębiorcę MARCPOL S.A. z siedzibą w Łomiankach, o wszczęciu postępowania administracyjnego w celu wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o *jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, za wprowadzenie do obrotu dwudziestu czterech ww. partii wędlin nieodpowiadających jakości handlowej ze względu na nieprawidłowe oznakowanie. W piśmie tym Mazowiecki WIIH poinformował również stronę, że przed wydaniem decyzji przysługuje jej prawo do wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie materiałów i dowodów. Strona skorzystała z przysługujących jej praw.

Pismem z dnia 7 października 2013 r. strona przedstawiła swoje stanowisko oraz złożyła wniosek o ponowne przeprowadzenie wizji obiektu. W ocenie strony organ dokonujący kontroli pominął fakt, iż informacje o oferowanych produktach znajdowały się

(jak wskazano w treści protokołu kontroli) przy wywieszkach lub na ich odwrotnej stronie. Zdaniem strony, z treści § 17 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych nie wynika w jaki sposób na wywieszce mają być umieszczone wymagane informacje. Strona podniosła, że w jego sklepach klient ma dostęp do umieszczonych przy towarach, znajdujących się w ladach wywieszek, które są widoczne, nie zasłonięte oraz nie przysłonięte innymi nadrukami i obrazkami. W ocenie strony informacje o składzie wędlin były doskonale widoczne od strony, z której były umieszczone.

W odpowiedzi na powyższe pismo Mazowiecki WIIH w dniu 21 października 2013 r. wydał postanowienie o odmowie przeprowadzenia ponownej wizji sklepu przy ul. Polnej 1 b w Józefowie z uwagi na brak okoliczności uzasadniających dokonanie takiej wizji. Mazowiecki WIIH zauważył, że z czynności kontrolnych sporządzono protokół kontroli, który został podpisany przez kierownika sklepu, tj. osobę w obecności, której przeprowadzono kontrolę. Strona nie wniosła uwag do protokołu. W związku z powyższym przeprowadzenie dowodu, o który wnioskowała strona było bezprzedmiotowe, ponieważ stan faktyczny nie będzie odzwierciedlał stanu z dnia kontroli.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 25 października 2013 r. (nr akt: PO.830.173.2013.KP, Ż.8361.170.2013) Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wymierzył przedsiębiorcy MARCPOL S.A. z siedzibą w Łomiankach, karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: tysiąc pięćset złotych) za wprowadzenie do obrotu ww. dwudziestu czterech partii wędlin nieodpowiadających jakości handlowej.

Pismem z dnia 12 listopada 2013 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” – odwołanie od ww. decyzji. Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy lub umorzenie postępowania w sprawie, ewentualnie uchylenie decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Strona zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie przepisów postępowania, tj.:

- a) naruszenie art. 7, 77 § 1 oraz art. 80 Kpa poprzez:
 - niedostateczne wyjaśnienie stanu faktycznego polegające na przyjęciu, iż w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentom nie podano pełnej nazwy producenta, wykazu składników, w sytuacji gdy strona już w piśmie z dnia 7 października 2013 r. informowała o sprzeczności ustaleń z zaistniałym stanem faktycznym, gdyż wymagane zgodnie z rozporządzeniem informacje były uwidocznione konsumentom bezpośrednio przy produkcji, co organ pominął w dokonanych ustaleniach;
- b) naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. przepisu § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych poprzez przyjęcie, że przepis ten definiuje inny sposób w jaki produkty powinny być oznakowane poza wymienionymi w tym przepisie wymogami, tj. niezbędne informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom,
- c) naruszenie przepisu art. 48 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o *bezpieczeństwie żywności i żywienia* (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o bezpieczeństwie żywności i żywienia*” poprzez jego niezastosowanie w niniejszej sprawie.

Ponadto strona na podstawie art. 142 Kpa zaskarżyła w całości postanowienie z dnia 21 października 2013 r. wydane w ramach postępowania, któremu zarzuciła naruszenie przepisu art. 75 § 1 Kpa poprzez uznanie, iż ponowne przeprowadzenie wizji sklepu nie ma znaczenia dla sprawy, w sytuacji gdy strona wskazała jakie okoliczności zostały przez organ pominięte w trakcie przeprowadzenia kontroli oraz poprzez dowolne i nieuzasadnione uznanie, iż od czasu przeprowadzenia kontroli stan lokalu i warunki oznakowania produktów musiały ulec zmianie.

Pismem z dnia 20 listopada 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę MARCPOL S.A. z siedzibą w Łomiankach, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej na podstawie art. 10 Kpa uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej jest jednym z elementów jakości handlowej.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

Wymagania dotyczące sposobu oznakowania środków spożywczych oferowanych bez opakowań (luzem) zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 tego rozporządzenia stanowi, że w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego podaje się dodatkowo informację o imieniu i nazwisku lub nazwie producenta oraz wykaz składników. Zgodnie z § 17 ust. 2 ww. rozporządzenia, informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia środki spożywcze muszą być oznakowane w sposób zrozumiały dla konsumenta, napisy muszą być wyraźne, czytelne i nieusuwalne, umieszczone w widocznym miejscu, a także nie mogą być w żaden sposób ukryte, zasłonięte lub przysłonięte innymi nadrukami lub obrazkami.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści

majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej, należącej do przedsiębiorcy MARCPOL S.A. z siedzibą w Łomiankach, stwierdzono, że wprowadzone do obrotu dwadzieścia cztery ww. partie wędlin nie spełniało wymagań określonych w § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży (na wywieszkach dotyczących danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom) informacji dotyczących pełnej nazwy producenta oraz wykazu składników.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną przedsiębiorcy MARCPOL S.A. z siedzibą w Łomiankach, to jest przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze o niewłaściwej jakości handlowej.

W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalenia kontroli odnoszące się do braku oznaczeń dwudziestu czterech ww. partii wędlin wskazywały na popełnienie czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, a więc były podstawą do wymierzenia kary określonej w tym przepisie.

Odwołując się od decyzji strona zarzuciła naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. przepisu § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych poprzez przyjęcie, że przepis ten definiuje inny sposób w jaki produkty powinny być oznakowane poza wymienionymi w tym przepisie wymogami, tj. niezbędne informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom. Zdaniem strony organ wydający decyzję mylnie przyjął, iż 24 partie produktów nie posiadały wymaganych oznaczeń. W opinii strony organ dokonujący kontroli pominął fakt, iż informacje o oferowanych produktach znajdowały się przy (zaraz obok) wywieszkach lub znajdowały się na odwrotnej stronie, a z treści § 17 ust. 2 nie wynika w jaki sposób mają być ukazane informacje.

Prezes UOKiK zwraca uwagę, że zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, w przypadku wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań jednostkowych (luzem), w miejscu ich sprzedaży, na dotyczących ich wywieszkach lub w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, podaje się dodatkowo informacje o nazwie lub imieniu i nazwisku producenta oraz wykaz składników. Zatem tylko informacje podane w formie wywieszki umieszczonej bezpośrednio przy wędlinie (obok, na, przy produkcie) lub uwidocznione w inny sposób, ale w miejscu

dostępnym bezpośrednio konsumentom odpowiada prawidłowemu oznakowaniu wędlin, stosownie do tego przepisu.

W tym miejscu należy wskazać, że etykieta opakowania zbiorczego, zawierająca wykaz składników wędliny może zostać uznana za wywieszkę spełniającą wymagania § 17 ww. rozporządzenia, o ile będzie ona umieszczona w widocznym i dostępnym dla konsumentów miejscu, a obowiązkowe informacje będą dla nich czytelne.

Jak wynika z Protokołu kontroli, przy ww. wędlinach znajdowały się etykiety producenta wycięte z opakowań MAP (opakowań zbiorczych), zawierające wymagane informacje. Wymagane informacje umieszczone na tych etykietach nie były jednak widoczne dla konsumentów. Etykiety te zostały, bowiem zatknięte za tzw. wywieszki cenowe (na których uwidoczniono nazwy wędlin i ich ceny za kilogram) lub wręcz były naklejone na odwrocie tych wywieszek i były czytelne, jak sam przedsiębiorca wskazuje, od strony ich umieszczenia czyli widocznej dla sprzedawcy obsługującego konsumentów. Wywieszki te znajdowały się za szybą lamy chłodniczej, w związku z tym konsument nie miał możliwości wglądu do tych informacji bez prośby o ich udostępnienie (notatka służbowa z dnia 10 października 2013 r.).

Należy zauważyć, że znowelizowane rozporządzenie w sprawie znakowania środków spożywczych, rozszerzyło możliwość podawania wymaganych informacji dla konsumentów o inne miejsca niż tylko wywieszka dotycząca danego środka spożywczego, ale jednocześnie sformułowało wymóg (obowiązek) podawania tych informacji w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że skoro przepis § 17 rozporządzenia w sprawie znakowania stanowi o wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub innym sposobie uwidocznienia wykazu w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, samo posiadanie etykiet przy braku zapewnienia bezpośredniego do nich dostępu konsumentom nie spełnia wymagań powyższego przepisu. Należy wskazać, że informacje umieszczone na etykietach były widoczne od strony ich umieszczenia, czyli sprzedawcy a nie konsumentów. Konsument nie mógł bez poproszenia sprzedawcy obrócić i przeczytać tej etykiety, czy też w inny sposób samodzielnie się z nimi zapoznać, gdyż znajdowały się one za szybą lamy chłodniczej. W ocenie organu drugiej instancji było to jednoznaczne z brakiem bezpośredniej dostępności do informacji, o których mowa w ww. przepisie.

Wskazać należy, że kwestię bezpośredniej dostępności poruszył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 listopada 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 1652/10. Sąd wskazał, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez konieczności podejmowania dodatkowych starań o uzyskanie ich od sprzedawcy. Konieczność podjęcia dodatkowych działań mających na celu uzyskanie informacji np. od sprzedawcy powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta wykazem składników, a w konsekwencji zakupem produktu niezgodnego z jego oczekiwaniami.

Ponadto takie działania nie odpowiadają celowi regulacji, jakim jest prawidłowe oznakowanie artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowań jednostkowych (luzem).

W odwołaniu od decyzji Mazowieckiego WIIH sama strona stwierdziła, że „informacje o składzie produktów były wyraźnie widoczne od strony, z której były umieszczone”, a więc w przypadku naklejenia etykiety ze składem wędliny na odwrotnej stronie wywieszki cenowej konsument nie mógł zapoznać się ze składem wędliny. Konsument stojąc przed ladą chłodniczą, w której były umieszczone wędliny mógł widzieć albo nazwę wędliny i cenę albo skład wędliny. W żadnym wypadku nie był w stanie zobaczyć jednocześnie wszystkich tych informacji, które na gruncie obowiązujących przepisów przedsiębiorca jest obowiązany mu udostępnić.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 48 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia poprzez jego niezastosowanie w niniejszej sprawie Prezes UOKiK zwraca uwagę, że przedmiotem niniejszego postępowania było niespełnienie wymagań przepisów zawartych w rozporządzeniu w sprawie znakowania odnoszących się do znakowania wędlin oferowanych w miejscu sprzedaży luzem, podczas gdy przepis art. 48 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia odnosi się do znakowania środków spożywczych w sposób zrozumiały, czytelny i widoczny itd. i jest przepisem ogólnym. Skoro nie zostały spełnione wymagania szczególne odnoszące się do znakowania środków spożywczych „luzem” nie było konieczności ani potrzeby oceny zgodności z przepisem ogólnym zawartym w art. 48 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

W kwestii zarzutu naruszenia przepisów postępowania, mających wpływ na treść wydanej decyzji, tj. przepisu art. 7, 77§ 1 i art. 80 Kpa Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że akta sprawy dokumentują ustalony stan faktyczny, jego analizę oraz końcowe wnioski organu pierwszej instancji. Z akt tych jednoznacznie wynika, że w toku postępowania stwierdzono naruszenie określonych przepisów prawa oraz, że ustalono podmiot odpowiedzialny za popełnienie tego czynu. Organ pierwszej instancji wyjaśnił podstawy prawne decyzji wraz z przytoczeniem przepisów prawa oraz przedstawił tok rozumowania, który przeprowadził w toku postępowania administracyjnego. Wydana decyzja została oparta na całokształcie zebranego materiału dowodowego. Również merytoryczne rozstrzygnięcie posiadało, zdaniem organu drugiej instancji, rzetelną podstawę w postaci zebranego materiału dowodowego oraz odpowiednie umocowanie w przepisach prawnych.

Ponadto strona na podstawie art. 142 Kpa zaskarżyła w całości postanowienie z dnia 21 października 2013 r. wydane w ramach postępowania, któremu zarzuciła naruszenie przepisu art. 75 § 1 Kpa poprzez uznanie, iż ponowne przeprowadzenie wizji sklepu nie ma znaczenia dla sprawy.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK zauważa, że z czynności kontrolnych sporządzono protokół kontroli z dnia 6 września 2013 r., który został podpisany przez

kierownika sklepu (osobę w obecności, której przeprowadzono kontrolę) bez uwag. Ponadto należy, stwierdzić że zgodnie pouczeniem zawartym w protokole, kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w ciągu 7 dni od przedstawienia protokołu do podpisu. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw. Dopiero powiadomiona pismem z dnia 27 września 2013 r. o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, strona pismem z dnia 7 października br., wniosła o ponowne przeprowadzenie, jak to ujęła „wizji obiektu”.

W dniu 21 października 2013 r. Mazowiecki WIIH wydał postanowienie, w którym oddalił wniosek o przeprowadzenie dowodu w postaci ponownego przeprowadzenia wizji skontrolowanego sklepu z uwagi na bezprzedmiotowość tego rodzaju czynności. Mazowiecki WIIH słusznie zauważył, że stan faktyczny nie będzie odzwierciedlał stanu z dnia kontroli. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że w dniu przeprowadzenia kontroli w sklepie należącym do strony oferowano w sumie 56 asortymentów wędlin bez opakowań, jak wynikało z protokołu kontroli z dnia 6 września 2013 r.. Spośród oferowanych wędlin zakwestionowano 24 partie wędlin z uwagi na oznakowanie naruszające postanowienia § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie znakowania. Działając na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy o Inspekcji Handlowej inspektorzy zażądali niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. W związku z powyższym odtworzenie stanu faktycznego z dnia kontroli jest niemożliwe i przeprowadzenie oględzin miejsca sprzedaży po ponad miesiącu od dnia kontroli stało się niezasadne.

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdził, że przedstawione w odwołaniu zarzuty są bezprzedmiotowe, a sposób ustalenia wysokości kary pieniężnej był zgodny z kryteriami zawartymi w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej i znajdował uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym. Organ pierwszej instancji oparł się również na zasadzie proporcjonalności wyrażonej w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, z której wynika, że kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2012 r. Nr 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę można wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. MARCPOL S.A.
Al. Wilanowska 365
02-655 Warszawa
2. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Warszawie
3. a/a